

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi Klasztoru [...]

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn.

I ACa 695/23,

z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 27 marca 2025 r.:

1. odrzuca skargę;

**2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Krakowie na rzecz Klasztoru [...] kwotę 200 (dwieście) złotych
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Pismem z 4 lutego 2025 r. Klasztor [...] (dalej: „skarżący”) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Krakowie skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie I ACa 695/23, toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie. Pismem z 14 lutego 2025 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie przekazał ww. skargę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu. W przedmiotowej skardze skarżący wniósł o:

1. stwierdzenie, że postępowanie w sprawie toczy się ze zwłoką w postępowaniu;
2. wyznaczenie Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie dwóch miesięcy na rozpoznanie sprawy z apelacji;
3. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 20 000 zł.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że sprawa rozpoczęła się przed Komisją Majątkową w początkach lat 90-tych, a następnie po jej likwidacji na żądanie skarżącego prowadzona była przez Sąd Okręgowy w Krakowie, Sąd Apelacyjny w Krakowie i ponownie przez Sąd Okręgowy w Krakowie. W sumie postępowanie trwa już trzydzieści lat, w tym kilkanaście przed sądami. Podkreślono też, że rozprawy wyznaczane były niezwykle rzadko, przerwy sięgały nawet kilkanaście miesięcy, co spowodowało wydanie przez Trybunał Praw Człowieka orzeczenia w sprawie Nr 43299/21 uznającej niezachowanie rozsądnego terminu orzekania. Podniesiono wreszcie, że mimo upływu ponad roku od tego orzeczenia w sprawie do tej pory nie nastąpił żaden postęp, zaznaczając, że skarżący nie przyczynił się do przewlekłości postępowania, „spełnia wszelkie żądania sądu i ponosi niemałe koszty postępowania, choć pierwotnie postępowanie przed Komisją Majątkową było wolne od opłat, co zostało zlikwidowane wraz z likwidacją Komisji i przekazaniem spraw do jurysdykcji sądowej”.

Pismem z 10 lutego 2025 r. stanowiącym odpowiedź na skargę Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie wniósł o oddalenie skargi, a w przypadku jej uznania o przyjęcie mniejszej kwoty odszkodowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz.

1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Przywołane regulacje dają podstawę do twierdzenia, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo określi, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Bez podania powyższych okoliczności nie jest możliwa merytoryczna ocena skargi.

Regulacje te pozwalają też sądzić, że skarga powinna m.in. wskazywać okoliczności, które mają znaczenie dla strony i obrazują jej zachowania w sprawie. Brak tych elementów również wyklucza ocenę merytoryczną skargi.

Gdy idzie o treść niniejszej skargi, skarżący podał, że sprawa rozpoczęła się przed Komisją Majątkową u progu lat 90-tych, a następnie – po likwidacji tejże Komisji – na żądanie skarżącego prowadzona była przez Sąd Okręgowy w Krakowie, Sąd Apelacyjny w Krakowie i ponownie przez Sąd Okręgowy w Krakowie. Podniósł także, że postępowanie trwa już trzydzieści lat, w tym kilkanaście przed sądami oraz że rozprawy wyznaczane były niezwykle rzadko, przerwy sięgały nawet kilkanaście miesięcy. Wskazał jeszcze na fakt wydania orzeczenia przez Trybunał Praw Człowieka (Nr 43299/21).

Wobec tak skonstruowanej skargi Sąd Najwyższy uznaje, że ze względu na swą lakoniczną treść, uniemożliwiającą w istocie jej bezpośrednie powiązanie z postępowaniem przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie (I ACa 695/23), skarga ta nie może być uznana za spełniającą w stopniu choćby minimalnym przesłankę ujętą w art. 6 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 16 kwietnia 2024 r., I NSP 211/23).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość odrzuca skargę.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania zwrócono skarżącemu opłatę od skargi w wysokości 200 zł.

[SOP]

[r.g.]